

[Industriministeren]

døgnets timer og altså også i fritiden. Dette medfører, at det også af denne grund er vanskeligt umiddelbart at foretage statistiske sammenligninger mellem arbejdsulykker til søs og arbejdsulykker i land. Yderligere er forholdet jo det, at skibe som bekendt bevæger sig – i de fleste tilfælde da – oven i købet i flere dimensioner, hvilket ikke gør arbejdspladsen mindre farlig. Det viser det statistiske materiale bestemt også.

Jeg kan i øvrigt nævne, at tal fra Danmarks Statistik viser, at risikoen for at dø som følge af en ulykke for de enkelte stillingskategorier til søs befinder sig i intervallet fra 1,1 til 2,5 gange større for mandlige søfolk end for samtlige mænd i erhverv – altså inklusive de landbaserede erhverv.

Der skal imidlertid ikke herske tvivl om, at mit udgangspunkt hele tiden har været, at søen er en farlig arbejdsplads – det kan vi være enige om – og sigtet med den i 1988 indførte indberetningspligt for ulykker til søs og etableringen af en søfartsmedicinsk enhed i Søfartsstyrelsen har da også været at få en tilbunds gående belysning af problemerne.

Angående beslutningsforslagets pålæg til regeringen om at fremsætte lovforslag, der sikrer fastsættelse af regler, der tilpasset de pågældende områder i øvrigt svarer til reglerne i arbejdsmiljøloven, må jeg vedrørende søfartsområdet anføre, at en sådan hjemmel allerede eksisterer, først og fremmest i lov om skibes sikkerhed, og at denne hjemmel bliver udnyttet i nært samarbejde med erhvervets parter. Der er derfor ikke behov i så henseende for et lovgivningsinitiativ.

Skibstilsynsrådet, Søfartens Sundheds- og Arbejderbeskyttelsesråd og Fiskeriets Arbejderbeskyttelsesudvalg, hvori deltager såvel arbejdstagere som arbejdsgivere, er og vil fortsat blive inddraget i overvejelserne om, hvordan arbejdsmiljøet og sundheden sikres bedst muligt til søs.

Regeludstedelsen sker således i et nært samarbejde med begge parter i erhvervet, og der har hidtil været helt overvejende tilslutning til de fremlagte forslag. Søfartsstyrelsen har som en opfølgning af min redegørelse udarbejdet et udkast til en handlingsplan på arbejdsmiljøområdet, der allerede er under overvejelse i Søfartens Sundheds- og Arbejderbeskyttelsesråd og Fiskeriets Arbejderbeskyttelsesudvalg.

Den anden del af forslaget vedrører spørgsmålet om ved lovgivning at sikre, at der oprettes en bedriftssundhedstjeneste for søfartserhvervet inden for de pågældende arbejdsområder. Jeg finder det rigtigst, at et sådant initiativ på søfartsområdet, hvor der ikke tidligere har været ønske om en bedriftssundhedstjeneste, bør afvente en afklaring af erhvervets holdning til dette spørgsmål.

Jeg må understrege, at en sådan ordning i overensstemmelse med regeringens generelle holdning i givet fald bør finansieres af erhvervet selv. Der vil derfor blive taget skridt til at forelægge spørgsmålet for erhvervet med henblik på en afklaring af erhvervets principielle holdning til oprettelse af bedriftssundhedstjeneste for søfolk, for fiskere, for forhyrede på olieplatforme samt for ansatte på færger og rutebåde.

For olieplatformenes vedkommende, der som nævnt er energiministerens område, når disse altså ikke er under bugsering, har jeg bl.a. hæftet mig ved, at det i bemærkningerne til beslutningsforslaget er anført, at det skulle fremgå af min redegørelse til Folketinget, at forholdene tilsyneladende er uacceptable. Det er ganske forkert. I min redegørelse har jeg tværtimod oplyst, at Energistyrelsens statistiske materiale over anmeldte arbejdsulykker viser, at ulykkesfrekvensen på havanlæg ligger betydeligt under ulykkesfrekvensen for sammenlignelige grupper af erhvervsaktive på land.

Havanlægsloven blev vedtaget i 1981 og bemyndiger energiministeren til at fastsætte nærmere regler for havanlæg. Det er formålet med loven at tilvejebringe en samlet regulering af havanlæg i sikkerheds-, sundheds- og miljømæssig henseende, der i det mindste svarer til det sikkerheds- og sundhedsmæssige niveau, der er efter arbejdsmiljølovgivningen. Det fremgår desuden af lovens bemærkninger, at reglerne skal være tilpassede offshore-virksomhedens særlige karakter. Den lovgivning, der efterlyses i forslaget til folketingsbeslutning til regulering af de arbejdsmiljømæssige forhold, eksisterer således allerede på havanlægsområdet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at regelarbejdet forløber planmæssigt i et nært samarbejde med arbejdsmarkedets parter, som nævnt i min redegørelse til Folketinget.